

Arrest

nr. 321 060 van 31 januari 2025
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat J. HARDY
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraanse nationaliteit te zijn, op 17 mei 2024 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 23 april 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Gezien titel I bis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 december 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 21 januari 2025.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. MAES.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat F. FLANDRA loco advocaat J. HARDY en van advocaat Ö. SOZEN, die loco advocaat H. CILINGIR verschijnt voor veweerder.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 21 november 2018 diende verzoeker een verzoek om internationale bescherming in bij de Belgische autoriteiten.

Op 15 juli 2021 nam het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad). Bij arrest nr. 264 480 van 29 november 2021 weigerde de Raad eveneens de vluchtelingenstatus en subsidiaire beschermingsstatus. Tegen dit arrest diende verzoeker een beroep in bij de Raad van State. Bij arrest nr. 256.684 van 5 juni 2023 werd het voormelde arrest van de Raad gecasseerd. Nadien sprak de Raad er zich bij arrest nr. 302 909 van 8 maart 2024 opnieuw over uit en weigerde hij opnieuw de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 2 juni 2022 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Op 13 juni 2022 verklaarde de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde) de aanvraag ontvankelijk doch ongegrond. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad. Bij arrest nr. 321 056 van 31 januari 2025 werd de beslissing van 13 juni 2022 vernietigd.

Op 22 februari 2023 diende verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9bis van de Vreemdelingenwet.

Op 9 april 2024 verklaarde de gemachtigde de aanvraag van verzoeker onontvankelijk. Tegen deze beslissing diende verzoeker een beroep in bij de Raad. Bij arrest nr. 321 059 van 31 januari 2025 werd de beslissing van 9 april 2024 vernietigd.

Op 23 april 2024 nam de gemachtigde de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming (bijlage 13quinquies).

Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"In uitvoering van artikel 52/3, §1 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan de heer / mevrouw, die verklaart te heten,

naam : (...)

voornaam : (...)

geboortedatum : (...)

geboorteplaats : Shiraz

nationaliteit : Iran

het bevel gegeven om het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij (zij) beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Op 15/07/2021 werd door de Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een negatieve beslissing inzake het verzoek om internationale bescherming genomen en op 08/03/2024 werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep tegen deze beslissing verworpen met toepassing van artikel 39/2, § 1, 1°, van de wet van 15 december 1980.

(1) Betrokkene bevindt zich in het geval van artikel 7, eerste lid, 1° van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen: hij verblijft in het Rijk zonder houder te zijn van de bij artikel 2 van deze wet vereiste documenten, inderdaad, betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort met geldig visum.

In toepassing van artikel 74/13, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, houdt de minister of zijn gemachtigde bij het nemen van een beslissing tot verwijdering rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land:

Hoger belang van het kind

Betrokkene verklaarde geen in België of in een andere Lidstaat verblijvende minderjarige kinderen te hebben.

Gezins- en familieleven

Betrokkene verklaarde een neef in België te hebben. Deze behoort echter niet tot de gezinskern van betrokkene. Er wordt immers geen gezinsleven vermoed tussen deze familieleden zonder dat er bijkomende elementen worden aangetoond die de normale affectieve banden overstijgen.

Gezondheidstoestand

*Betrokkene diende een aanvraag 9ter in op 13.06.2022, die negatief afgesloten werden [sic].
In deze beslissing wordt het volgende vermeld:*

Derhalve

- 1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of*
- 2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.*

Betrokkene legde hierna nog een medisch attest neer bij DVZ, die [sic] dateert van 14.12.2022. Bijgevolg is DVZ niet in het bezit van actuele medische informatie waaruit kan blijken dat betrokkene op dit ogenblik in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. Bovendien stipuleert artikel 74/14 dat zo nodig de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd kan worden om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie. Indien betrokkene om medische redenen niet verwijderd kan worden, komt het hem toe om de DVZ hiervan op de hoogte te brengen en de DVZ in het bezit te stellen van actuele medische bewijsstukken.

Betrokkene diende een aanvraag 9bis in. Betrokkene kreeg in het kader van deze aanvraag de mogelijkheid om eventuele elementen van integratie aan te brengen.

We wijzen er echter op dat deze eventuele elementen van integratie aangebracht werden in het kader van de aanvraag 9bis die op 09.04.2024 negatief afgesloten werd. Bovendien is het verzoek om internationale bescherming van betrokkene negatief afgesloten en levert de Minister of zijn gemachtigde desgevallend in toepassing van artikel 52/3 van de Vreemdelingenwet een bevel om het grondgebied te verlaten af.

In uitvoering van artikel 7, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt aan het betrokkene bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 (dertig) dagen.

Indien u geen gevolg geeft aan dit bevel om het grondgebied te verlaten binnen de voorziene termijn, of indien dit bevel niet verlengd wordt op instructie van de Dienst Vreemdelingenzaken, kunnen de bevoegde politiediensten zich naar uw adres begeven. Zij zullen dan kunnen controleren en vaststellen of u daadwerkelijk vertrokken bent van zodra de termijn van het bevel om het grondgebied te verlaten of de verlenging ervan verstreken is. Indien u nog steeds op het adres verblijft, kan dit leiden tot overbrenging naar het politiecommissariaat en vasthouding met het oog op verwijdering.”

2. Onderzoek van het beroep

In een enig middel voert verzoeker een kennelijke appreciatiefout aan en de schending van de artikelen 62 en 74/13 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen (hierna: de wet van 29 juli 1991), van de artikelen 3, 8 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna: het EVRM), van de artikelen 1 tot 4, 7, 47 en 52 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest) en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Hij licht het middel toe als volgt:

“1. Aangehaalde rechtsnormen

[...]

2. In casu

2.1. Eerste onderdeel

(...)

Wat betreft verzoekers gezondheidstoestand, zij eraan herinnerd dat tegen de beslissing tot weigering van verblijf 9ter nog beroep aanhangig is bij Uw Raad. Er bestaat dus geen zekerheid over de rechtmatigheid van deze beslissing en dus ook niet over de analyse van verwerende partij met betrekking tot het risico van onmenselijke en vernederende behandeling wegens de gezondheidstoestand van verzoeker. (...)

Dit blijkt overigens helemaal niet uit de motivering van de bestreden beschikking, die dus niet actueel en evenmin nauwkeurig is.

(...)

2.2. Tweede onderdeel

(...)

Bovendien wordt in de motivering van het bevel om het grondgebied te verlaten verwezen naar de aanvraag 9bis, zodat in geval van nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf 9bis de motivering van de bestreden beslissing niet langer passend en toereikend zou zijn.

Het bevel om het grondgebied te verlaten moet derhalve nietig worden verklaard. [...] ”

Beoordeling

In het eerste onderdeel van het enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet. Verzoeker verwijst in deze naar zijn gezondheidstoestand en naar de ongegrondheidsbeslissing die de gemachtigde heeft genomen in het kader van zijn aanvraag artikel 9ter van de Vreemdelingenwet. Verzoeker stelt dat er tegen deze beslissing beroep werd aangetekend bij de Raad en dat er aldus nog geen zekerheid bestaat over zowel de rechtmatigheid van deze beslissing als over de analyse van de gemachtigde met betrekking tot het risico van onmenselijke en vernederende behandeling wegens verzoekers gezondheidstoestand.

Artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Bij het nemen van een beslissing tot verwijdering houdt de minister of zijn gemachtigde rekening met het hoger belang van het kind, het gezins- en familieleven en de gezondheidstoestand van de betrokken onderdaan van een derde land."

De Raad stelt vast dat de gemachtigde in de bestreden beslissing uitdrukkelijk motiveert over de gezondheidstoestand van verzoeker, en wel als volgt: *"Betrokkene diende een aanvraag 9ter in op 13.06.2022, die negatief afgesloten werden [sic]. In deze beslissing wordt het volgende vermeld:*

Derhalve

1) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit, of

2) kan uit het voorgelegd medische dossier niet worden afgeleid dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Betrokkene legde hierna nog een medisch attest neer bij DVZ, die [sic] dateert van 14.12.2022. Bijgevolg is DVZ niet in het bezit van actuele medische informatie waaruit kan blijken dat betrokkene op dit ogenblik in de onmogelijkheid verkeert om te reizen. Bovendien stipuleert artikel 74/14 dat zo nodig de termijn om het grondgebied te verlaten verlengd kan worden om rekening te houden met de specifieke omstandigheden eigen aan de situatie. Indien betrokkene om medische redenen niet verwijderd kan worden, komt het hem toe om de DVZ hiervan op de hoogte te brengen en de DVZ in het bezit te stellen van actuele medische bewijsstukken." Ook verweerder verwijst in de nota naar deze motivering.

Uit het voorgaande blijkt dat voor de gezondheidstoestand aldus uitdrukkelijk wordt verwezen naar de aanvraag 9ter. De Raad moet evenwel vaststellen dat hij bij arrest nr. 321 056 van 31 januari 2025 de beslissing waarbij die aanvraag ongegrond werd verklaard, heeft vernietigd. De Raad stelde hierover onder meer het volgende: *"Nu is vastgesteld dat het medisch advies van 10 juni 2022 niet op zorgvuldige wijze tot stand is gekomen, minstens niet op afdoende wijze is gemotiveerd aangaande het medicijn Rituximab en dus met een motiveringsgebrek is behept, moet worden vastgesteld dat de bestreden beslissing die steunt op een deductie van het advies van de arts-adviseur eveneens op onzorgvuldige wijze tot stand is gekomen of met een motiveringsgebrek is behept."*

Aangezien de huidige bestreden beslissing wat betreft de toetsing aan artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet zich op de motivering uit deze weigeringsbeslissing baseert, moet ook hier worden vastgesteld dat deze motivering niet voldoet aan de toets van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Immers, dezelfde motieven, die niet langer bestaan aangezien de ongegrondheidsbeslissing werd vernietigd, kunnen ook thans niet langer waarborgen dat de gemachtigde bij het nemen van het bestreden bevel op zorgvuldige wijze met de gezondheidstoestand van verzoeker heeft rekening gehouden zoals vereist door artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg ligt een schending voor van het zorgvuldigheidsbeginsel in het licht van artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet.

In de nota met opmerkingen wijst verweerder erop dat de medische elementen die worden aangehaald dezelfde zijn als in de aanvraag van 2 juni 2022, waarvoor verzoeker een negatieve beslissing heeft ontvangen op 13 juni 2022. Verweerder citeert ook uit een arrest dat betrekking had op een zaak waarin door de verzoekende partij geen enkel stuk was aangevoerd waaruit bleek dat de medicatie niet in het herkomstland kan worden verkregen. Verder gaat verweerder in de nota zelf een onderzoek doen naar de beschikbaarheid van het desbetreffend medicijn, wijst hij op generische alternatieven en stelt hij dat volgens de arts-adviseur enkel opvolging nodig was. Tot slot stelt verweerder nog dat verzoeker geen gezondheidsproblemen heeft die relevant zijn in het kader van een terugkeerbesluit.

De Raad kan dit betoog niet volgen. Verzoeker wijst inderdaad op dezelfde problemen als degene die hij in zijn 9ter-aanvraag had aangehaald, echter, zoals hoger gesteld heeft de Raad de ongegrondheidsbeslissing vernietigd aangezien het advies van de arts-adviseur met een zorgvuldigheidsgebrek en motiveringsgebrek was behept, en zodus ook de beslissing die daar volledig op steunt. De verwijzing naar het citaat uit een arrest van de Raad gaat niet op, aangezien in casu verzoeker wel had aangehaald dat de nodige medicatie niet beschikbaar is in Iran. Waar verweerder alsnog in de nota overgaat tot een a posteriori-onderzoek naar de beschikbaarheid van de medicatie, stelt de Raad vast dat dit a posteriori-onderzoek geen afbreuk kan doen aan de onzorgvuldigheid of niet-afdoende motivering waarmee het advies van de arts-adviseur en bijgevolg ook de ongegrondheidsbeslissing, dat daarop steunt, was tot stand gekomen. Waar verweerder opnieuw verwijst naar het advies van de arts-adviseur heeft de Raad evenwel in voormeld arrest geoordeeld dat het advies onzorgvuldig is of minstens niet afdoende werd gemotiveerd. Waar verweerder nog stelt dat de gezondheidsproblemen van verzoeker “niet relevant” zijn in het kader van het terugkeerbesluit, wijst de Raad erop dat niet werd betwist door de arts-adviseur dat de pathologie bij verzoeker kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, maar dat de arts-adviseur ervan overtuigd was dat “de behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Iran”. De Raad moest evenwel vaststellen dat dat laatste aspect niet zorgvuldig was onderzocht, minstens dat er niet afdoende was over gemotiveerd. Het verweer in de nota doet dan ook geen afbreuk aan het voorgaande.

Het eerste onderdeel van het middel is in de aangegeven mate gegrond. Dit leidt reeds tot de nietigverklaring van het bestreden bevel.

Ten overvloede stelt verzoeker in het tweede onderdeel dat de gemachtigde in de motivering van de bestreden beslissing een verwijzing heeft opgenomen naar verzoekers 9bis aanvraag en dat “*in geval van nietigverklaring van de beslissing tot weigering van verblijf 9bis de motivering van de bestreden beslissing niet langer passend en toereikend zou zijn*”.

De Raad stelt inderdaad vast dat de bestreden beslissing de volgende passage bevat: “*Betrokkene diende een aanvraag 9bis in. Betrokkene kreeg in het kader van deze aanvraag de mogelijkheid om eventuele elementen van integratie aan te brengen. We wijzen er echter op dat deze eventuele elementen van integratie aangebracht werden in het kader van de aanvraag 9bis die op 09.04.2024 negatief afgesloten werd [...]*”.

Bij arrest nr. 321 059 van 31 januari 2025 heeft de Raad de weigeringsbeslissing in het kader van de aanvraag 9bis vernietigd. Deze vaststelling maakt dat de motieven uit de bestreden beslissing die expliciet verwijzen naar het negatief afsluiten van de aanvraag 9bis kaduuk zijn en aldus inderdaad niet langer toereikend.

Een schending van het motiveringsbeginsel wordt ten overvloede ook vastgesteld.

Verweerder gaat in de nota niet in op dit onderdeel van het middel, zodat het verweer geen afbreuk doet aan het voorgaande.

Het tweede onderdeel van het middel is in de aangegeven mate ook gegrond.

3. Korte debatten

Verzoeker heeft een gegrond middel aangevoerd dat leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. Er is grond om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot nietigverklaring, is zonder voorwerp.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van 23 april 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten - verzoeker om internationale bescherming wordt vernietigd.

Artikel 2

De vordering tot schorsing is zonder voorwerp.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenendertig januari tweeduizend vijftientig door:

A. MAES,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
----------	---

M. DENYS,	griffier.
-----------	-----------

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

M. DENYS

A. MAES